

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1465/2024
07.11.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Милене Рашић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела праће новца из члана 245. став 3. у вези става 2. и 1. у вези члана 61. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Уроша Царевића и адвоката Владимира Јовановића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебног одељења за сузбијање корупције Пои По4 2/22 од 31.01.2023. године и Апелационог суда у Београду Кж-Пои 3/23 од 12.07.2024. године, у седници већа одржаној дана 07.11.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Уроша Царевића и адвоката Владимира Јовановића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебног одељења за сузбијање корупције Пои По4 2/22 од 31.01.2023. године и Апелационог суда у Београду Кж-Пои 3/23 од 12.07.2024. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду, Посебног одељења за сузбијање корупције Пои По4 2/22 од 31.01.2023. године, у ставу I, делимично је усвојен захтев Вишег јавног тужилаштва у Београду, Посебног одељења за сузбијање корупције ОИК КО 19/22 од 23.06.2022. године, па је од власника окривљеног АА и власника-трећег лица ББ привремено одузета имовина ближе описана у изреци решења. Истим решењем, одређено је да се управљање привремено одузетом имовином поверава Министарству правде Републике Србије, Дирекцији за управљање одузетом имовином и да привремено одузимање имовине може трајати најдуже док суд не одлучи о захтеву за трајно одузимање имовине, с тим што ће суд најмање једном годишње, по службеној дужности, а до подношења захтева за трајно одузимање имовине, преиспитати одлуку о привремено одузимање имовине. У ставу II истог решења, делимично је одбијен Вишег јавног тужилаштва у Београду, Посебног одељења за сузбијање корупције ОИК КО 19/22 од 23.06.2022. године да се од власника окривљеног АА и власника-трећег лица ББ привремено одузме имовина ближе описана у изреци овог решења.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж-Пои 3/23 од 12.07.2024. године делимичним усвајањем жалбе јавног тужиоца Вишег суда у Београду, Посебног

одељења за сузбијање корупције и поводом поднеска пуномоћника трећег лица ВВ, адвоката Мирјане Прерадовић Радосављевић, преиначено је решење Вишег суда у Београду, Посебног одељења за сузбијање корупције Пои По4 2/22 од 31.01.2023. године, тако што је Апелациони суд у Београду, у ставу I, укинуо привремено одузимање имовине која је ставом I првостепеног решења под тачком 8. привремено одузета од власника окривљеног АА. Истим решењем, у ставу II, делимично је усвојен захтев јавног тужиоца Вишег суда у Београду, Посебног одељења за сузбијање корупције у погледу непокретности ближе наведене у ставу II под тачкама 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9. и 11. изреке првостепеног решења, па је од власника окривљеног АА привремено одузета имовина ближе описана у изреци другостепеног решења. Истим решењем, одређено је да се привремено одузета имовина поверава на управљање Министарству правде Републике Србије, Дирекцији за управљање одузетом имовином и да привремено одузимање имовине може трајати најдуже док суд не одлучи о захтеву за трајно одузимање имовине, с тим што ће суд најмање једном годишње, по службеној дужности, а до подношења захтева за трајно одузимање имовине, преиспитати одлуку о привремено одузимање имовине проистекле из кривичног дела. У преосталом делу жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, Посебног одељења за сузбијање корупције и жалба бранилаца власника окривљеног АА, адвоката Уроша Царевића и адвоката Владимира Јовановића у целисти, одбијене су као неосноване и првостепено решење у непреиначеном делу, потврђено.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног АА, адвокат Урош Царевић и адвокат Владимир Јовановић, због повреде закона из члана 441. став 3. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине решење другостепеног суда и предмет врати на поновно одлучивање другостепеном суду.

Врховни суд је примерак захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Уроша Царевића и адвоката Владимира Јовановића, доставио Врховном јавном тужилаштву, у складу са чланом 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужилаштва и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Браниоци окривљеног АА, адвокат Урош Царевић и адвокат Владимир Јовановић, захтев за заштиту законитости подносе због повреде закона из члана 441. став 3. ЗКП истичући да су побијана решења донета супротно одредбама члана 23. и 25. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела обзиром да окривљеном није дата могућност да учествује у поступку и разматрању свих чињеница јер првостепени суд, након подношења захтева за привремено одузимање имовине, није одржао рочиште.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости, којима браниоци указују на повреду закона из члана 441. став 3. ЗКП, у вези члана 23. и 25. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, Врховни суд оцењује као неосноване.

Из списка предмета произлази да је јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду, Посебног одељења за сузбијање корупције поднео Вишем суду у Београду, Посебном одељењу за сузбијање корупције, захтев за привремено одузимање имовине од окривљеног АА и трећег лица ББ ОИК КО 19/22 од 23.06.2022. године, који је суд доставио браниоцима окривљеног, адвокатима Урошу Царевићу и Владимиру Јовановићу, а окривљеном АА је захтев доставио преко огласне табле суда, уз поуку да у року од 15 дана од дана пријема захтева могу доставити одговор на захтев за

привремено одузимање имовине, уз доказе о начину стицања имовине која је предмет захтева.

Браниоци окривљеног АА, адвокати Урош Царевић и Владимир Јовановић су 23.12.2022. године доставили одговоре на захтев за привремено одузимање имовине. По пријему одговора, судија за претходни поступак Вишег суда у Београду, Посебног одељења за сузбијање корупције донео је побијано првостепено решење Пои По4 2/22 од 31.01.2023. године против ког су жалбу, између осталих, 13.02.2023. године поднели браниоци окривљеног АА.

Апелациони суд у Београду је пре доношења побијаног другостепеног решења, одржао рочиште 21.02.2023. године, у присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Уроша Царевића, а у одсуству уредно позваног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду и окривљеног АА.

Одредбом члана 23. став 1. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела прописано је да када постоји вероватноћа да би касније одузимање имовине проистекле из кривичног дела било отежано или онемогућено, јавни тужилац подноси захтева за одузимање имовине. У ставу 3. истог члана, прописано је да се захтев из става 1. тог члана доставља без одлагања власнику са поуком да у року од 15 дана може суду доставити одговор на захтев са доказом о начину стицања имовине, а ставом 4. да о захтеву из става 1. тог члана у зависности од фазе поступка одлучује судија за претходни поступак, односно председник већа пред којим се одржава главни претрес.

Одредбом члана 25. став 1. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, прописано је да ће суд одмах по пријему одговора власника на захтев из члана 23. став 1. тог закона, односно када протекне рок у коме се одговор може дати, а најкасније у року од осам дана, решењем одлучити о захтеву за привремено одузимање имовине.

Према одредби члана 30. став 1. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела за одлучивање о жалби против решења из члана 25. тог закона, суд заказује рочиште на које позива власника, његовог браниоца или пуномоћника и јавног тужиоца. Одредбом члана 31. став 1. истог закона, прописано је да ће се рочиште из члана 30. став 1. тог закона одржати најкасније у року од 15 дана од дана подношења жалбе.

Врховни суд указује да је основна карактеристика првостепеног поступка привременог одузимања имовине да по пријему захтева, исти достави окривљеном и браниоцу на одговор пре доношења првостепеног решења и да се, фактички, контрадикторни поступак води тек пред другостепеним судом, који у смислу члана 30. и члана 31. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, одржава рочиште за одлучивање о жалби, сходном применом одредаба Законика о кривичном поступку о претресу пред другостепеним судом, на ком испитује првостепену одлуку у границама жалбе, цени писане доказе и, уколико нађе за потребно, изводи и цени нове доказе странака.

У конкретном случају, Апелациони суд у Београду је као другостепени суд, у складу са чланом 30. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела одржао рочиште за одлучивање о жалбама изјављеним против првостепеног решења, у присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Уроша Царевића, а у одсуству уредно позваног окривљеног. На овај начин, окривљеном је у складу са начелом контрадикторности, дата могућност да се на рочишту одржаном пред другостепеним судом изјасни о наводима захтева за привремено одузимање имовине и да исте оспорава, па стога право на одбрану окривљеног, у поступку привременог одузимања имовине, није повређено.

У преосталим наводима захтева за заштиту законитости, браниоци окривљеног АА истичу да јавни тужилац није пружио довољно доказа да имовина која је привремено одузета проистиче из кривичног дела и да постоји вероватноћа да би њено касније одузимање било отежано или онемогућено, као ни да је предметна имовина у очигледној несразмери са приходима и расходима окривљеног. Имовина која је привремено одузета од окривљеног, према наводима захтева, стечена је на законит начин, дугогодишњим радом окривљеног и његове супруге у иностранству обзиром да окривљени АА и његова супруга, треће лице ББ, имају британско и канадско држављанство и законите приходе који су вишеструко већи од расхода које је јавни тужилац презентовао, што нижестепени судови нису ценили. С тим у вези браниоци у захтеву наводе и да је део имовине која је привремено одузета, стечена пре кривичног дела које је, према наводима наредбе о спровођењу истраге, окривљени извршио, закључујући да све изнете околности, према њиховом мишљењу, недвосмислено указују да у конкретном случају није било услова за привремено одузимање имовине.

Изложени наводима захтева, браниоци окривљеног, оспоравају чињенична утврђења нижестепених судова из побијаних решења и на тај начин указују на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП, у чије разматрање се Врховни суд није упуштао, јер наведена повреда закона не представља разлог због ког окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став.1 ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**